

Vladimir Radovanović, privrednik iz Bogarića, i vlasnik Konjičkog kluba "Evro Mačva", na ovogodnjem, 79. Međunarodnom poljoprivrednom sajmu, okitio se velikim šampionskim peharom. Njegov belac, deset godina stara, Lipica, je pobjednik, a drugo izloženo grlo, Najtan je šampionski pehar poneo 2008. godine, a sada je elita.

Gospodin Vladimir Radovanović se uzgojom konja bavi petnaestak godina, i može se reći da je to njegova mladalačka ljubav, nasleđena od roditelja. Ali, dok je u roditeljskoj kući drugovao sa radnim konjima, a strast mu bili galoperi, posle vojske se sve više interesovao za paradne konje i ostao im veran do danas. Trenutno ima desetak lipicanera, koje je sam odgajao od roditeljskog para poreklom iz Karađorđeva. Planira da uveća broj grla, i od šampionskih grla, Vladimir i njegovi sinovi, Ognjen i Aleksandar, od ovih šampiona, prikazanih na sajmu, praviće nove šampione.

Bogatić je opština u centralnoj Mačvi, na deset kilometara od granice Pavlovića most, na 18 kilometara udaljena i od Sremske Mitrovice i Šapca, poznata po tome što se „voze dobri konji, ima lepih žena i dobre muzike“. Osnivanjem KK „Evro Mačva“, Vladimir je napravio prvi korak u obnavljanju tradicije konjarstva u ovom kraju. Iz nekog vremena, ostala su nadmetanja, Hajdučke večeri u Mačvi, festival Ruža u Lipolistu, te Božićna trka galopera, i na svim tim feštama, sa svojim lipicanerima, Vladimir osvajao je nagrade i pobuđivao pažnju. O svojim konjima sa neskrivenom ljubavlju kaže:

-Oni su nešto posebno. Njihova vrlina je što su mnogo pametni i lako uče, a posebno je izražena njihova ponositost. Samo da uživajte sa njima. Da bi nešto naučili, ovim konjima ne treba neka posebna obuka, samo malo truda i rada, to im je više neka urođena karakteristika. Mi ih odgajamo ali se teško odlučujemo da ih prodamo. Baš ako se desi neka nesreća. Ne zarađujemo od toga, imamo druge poslove, tako da ih više držimo za sebe, iz ljubavi. Ovaj deo Mačve je oduvek bio poznat po konjima, trkama, fijakerima... danas je sve nekako teško. Mnogi ljudi bi voleli da se bave konjima, a nisu u mogućnosti da ih drže. Lipicanere samo ja imam u Mačvi, u Jevremovcu i Šapcu ima 30 do 40 konja, i moglo bi da se oformi neko konjičko udruženje, međutim za sada nema ni toga. Ja imam registrovan Konjički klub „Evro Mačva“, ima nas 20 drugara koji se družimo, a ako krene na bolje, napravićemo nešto pravo. Tu nam je i

fijaker, koji smo pripremili kao deo sajamske promocije, ali vreme nije dozvoljavalo da se fijakerišemo, pa ćemo vožnju nadoknaditi kod kuće. Da konjarstvo nije jeftin „hobi“ kazuje i činjenica da je moj dolazak na sajamsku nmanifestaciju i izlaganje koštao 2.000 evra, doduše juče smo imali i mali provod, ali nije lako. Bojim se da će da izumre i ovo malo konjarstva što je ostalo. Doduše, ove godine je naš predsednik opštine, Slobodan Savić, isplatio ljudima naknadu za zemlju na kojoj će biti podignut velelepni hipodrom, pa će možda to ubrzati obnavljanje tradicije konjarstva u Mačvi. Ali, puno je bilo obećanja i zagovaranja od strane vlasti, i moje oči proveravam dok ne vidim šta će biti ne mogu ništa da kažem.

O tome da bi od ovoga mogao da se napravi neki turistički brend, Vladimir kaže:

-Pa kako da ne. Ništa lepše nema nego kada dobri konji, dobri fijakeri povežu ljude, ali, do sada niko nije bio zainteresovan za to. Manifestacija „Hajdučke večeri“ u Mačvi, je bila neuporedivo jača i veća manifestacija od Guče, i dozvolili smo da se svede na nekih 1.000 duša. Prošle godine, desilo se nešto dobro, nešto lepo i bilo je 10.000 ljudi. Ljudi su se jednostavno probudili, a organizatori su se uplašili kolika se masa naroda slila. Mi smo sa konjima otišli u 5 sati posle podne i nismo mogli da izađemo do 1 sat u noć. Omasovljavanjem već postojećih događanja mislim da će mnogo doprineti Mačvi i turizmu u ovom kraju, samo da se promovišu. Bogatić se nalazi ispod Cera. Tu je mir, lepota, planina i rodne padine. Moglo bi da se napravi svašta. Imamo termalne vode, počelo je nešto da se gradi Aqua park, ali ne volim da pričam dok ne vidim. Iz termalnih izvora bi mogla da se greje cela Mačva. Mogla bi banja da se napravi, staklenici koji bi se grejali toplom vodom, mogla bi čuda da se naprave. Sve bi moglo da se radi ako se bude malo posvetilo pažnje tome. Nedavno je u Bogatiću formirana Turistička organizacija, u mačvanskom selu Sovljak nalazi se Etno park, 5 km od Bogatića u pravcu *Crne Bare*.

Seoski turizam za sada nije zaživeo, narod se pati da preživi. Moglo bi se napraviti svašta, neka perspektiva postoji, ovo je bogat kraj velikih mogućnosti. Lično, ja ne mogu da se rastegnem na dve strane. Kod nas za sada možete samo doći da nam bude gosti, da se provozate fijakerom, jašete konja, da probate kulen, prođete imanjem, sve ćemo vam pokazati i dobro vas ugostiti i sigurno ćete biti zadovoljni. Međutim, moja porodica se bavi drugim stvarima, imamo fabriku za proizvodnju mešaona, mlinova i transporterata, „EvroMix“ Bogatić, i skoro smo kupili mašine iz fabrike „1. maj“ Bogatić, koja je otišla na doboš, uradili smo još jednu proizvodnu halu, obrađujemo 15 hektara zemlje, tako da smo više posvećeni tome nego orijentaciji na turizam – naglasio je Vladimir Radovanović iz Bogatića, osvajač Velikog šampionskog pehara na ovogodišnjem 79. Međunarodnom poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu i obećao da će, daj Bože zdravlja njemu i njegovim lipicanerima, sigurno, opet doći.